

φησίν,

ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν 5
 ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτήν,
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι, 719 a
 ῥηιδίη δὴ ἴπειτα φέρειν, χαλεπή περ ἔουσα.

ΚΛ. Καὶ καλῶς γ' ἔοικεν λέγοντι.

ΑΘ. Πάνυ μὲν οὖν. Ὁ δὲ προάγων λόγος ὃ γέ μοι ἀπείρ-
 γασται, βούλομαι ὑμῖν εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θεῖναι. 5

ΚΛ. Τίθει δὴ.

ΑΘ. Λέγωμεν δὴ τῷ νομοθέτῃ διαλεγόμενοι τόδε· « Εἰπέ
 ἡμῖν, ὦ νομοθέτα· εἴπερ ὃ τι χρὴ πράττειν ἡμᾶς καὶ λέγειν b
 εἰδείης, ἄρα οὐ δῆλον ὅτι καὶ ἂν εἴποις; »

ΚΛ. Ἄναγκαῖον.

ΑΘ. « Σμικρῷ μὲν δὴ πρόσθεν ἄρα οὐκ ἠκούσαμεν σου
 λέγοντος ὡς τὸν νομοθέτην οὐ δεῖ τοῖς ποιηταῖς ἐπιτρέπειν 5
 ποιεῖν ὃ ἂν αὐτοῖς ἦ φίλον; οὐ γὰρ ἂν εἰδεῖεν τί ποτ'
 ἐναντίον τοῖς νόμοις ἂν λέγοντες βλάπτοιεν τὴν πόλιν. »

ΚΛ. Ἀληθῆ μέντοι λέγεις.

ΑΘ. Ὑπὲρ δὴ τῶν ποιητῶν εἰ τάδε λέγοιμεν πρὸς αὐτόν,
 ἄρ' ἂν τὰ λεχθέντα εἴη μέτρια; 10

ΚΛ. Ποῖα;

ΑΘ. Τάδε· « Παλαιὸς μῦθος, ὦ νομοθέτα, ὑπὸ τε αὐτῶν c
 ἡμῶν ἀεὶ λεγόμενός ἐστιν καὶ τοῖς ἄλλοις πασιν συνδε-
 δογμένος, ὅτι ποιητῆς, ὁπόταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης
 καθίζηται, τότε οὐκ ἔμφρων ἐστίν, οἷον δὲ κρήνη τις τὸ
 ἐπιὸν ῥεῖν ἐτοίμως ἔῃ, καὶ τῆς τέχνης οὔσης μιμήσεως 5
 ἀναγκάζεται, ἐναντίως ἀλλήλοις ἀνθρώπους ποιῶν διατιθε-
 μένους, ἐναντία λέγειν αὐτῷ πολλάκις, οἶδεν δὲ οὔτ' εἰ